

INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2017-11-21
Besvaras senast
2017-12-05

Till statsrådet Heléne Fritzon (S)

2017/18:183 Utvärdering av den tillfälliga lagen

Jag har genom en skriftlig fråga (2017/18:152 Utvärdering av den tillfälliga lagen) frågat statsrådet Heléne Fritzon hur och med vilka aktörer statsrådet avser att utvärdera behovet av att den tillfälliga lagen ska gälla under ett tredje och sista år. Eftersom statsrådet i sitt svar (dnr Ju2017/08236/POL) inte besvarat själva frågan ställer jag den nu på nytt i en interpellation med hopp om att få klarhet angående den utvärdering av lagen som regeringen aviserat.

Möjligheten att få skydd undan krig och förtryck måste vara konstant och konsekvent och inte endast gälla när behoven är små. Det är under svåra tider som solidariteten verkligen sätts på prov. Detta är också syftet med och andemeningen i de internationella konventioner som reglerar rätten till asyl som tillkom efter andra världskrigets fasor.

Under hösten 2015 sökte sig fler än någonsin tidigare till Sverige undan krig och förtryck. Regeringen och de borgerliga partierna visade att de inte klarade av att stå fast när solidariteten prövades. I juni 2016 antog riksdagen lagen (2016:752) om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige. I propositionen bakom lagen står bland annat att behovet av att lagen ska gälla även under det sista året av giltighetstiden ska bedömas den 19 juli 2018. Snart ska denna bedömning göras. Frågan är hur, utifrån vilka kriterier och tillsammans med vilka aktörer bedömningen ska göras.

Den tillfälliga lagen motiverades med att den skulle minska antalet asylsökande i Sverige, ett antal som sedan januari 2016 varit på en väsentligt lägre nivå än 2015. Vänsterpartiet ifrågasätter både målet med lagen – att minska antalet människor som söker sig till Sverige – och att lagen skulle leda till att det målet uppnås. Det är inte den tillfälliga lagen som hindrar människor från att söka skydd i Sverige, det är EU:s avtal med Turkiet och de stängda gränserna mellan EU:s stater. Det är därför människor på flykt fastnar i grekiska och italienska flyktingläger samt i Turkiet, Syrien och Libanon eller tvingas göra den livsfarliga resan över Medelhavet.

Lagen motiverades delvis med att den skulle få människor att söka skydd i övriga EU. Så har uppenbart inte blivit fallet. Lagen har försvårat möjligheterna att etableras och inkluderas i det svenska samhället, genom tillfälliga uppehållstillstånd och familjesplittring. Konsekvenserna av lagen mätt i mänskligt lidande och försämrade inkluderingsförhållanden måste vägas in när lagen

utvärderas. Det civila samhället har gjort och gör stora och betydande insatser för mottagandet av människor på flykt. En utvärdering av lagen där de inte inkluderas skulle bli mycket bristfällig.

Mot denna bakgrund vill jag fråga statsrådet Heléne Fritzon:

Hur, utifrån vilka kriterier och tillsammans med vilka aktörer avser statsrådet att utvärdera behovet av att den tillfälliga lagen ska gälla under det sista året?

.....

Christina Høj Larsen (V)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welander